

ע"פ 8339/14 - יהודה בן יאיר נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8339/14

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט מ' מזוז

לפני:

יהודה בן יאיר

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה מיום
23.10.2014 בת"פ 471-06-14 שניתן על ידי כבוד
השופט ר' בש

(02.11.2015)

כ' בחשון התשע"ו

תאריך הישיבה:

עו"ד אולג פרגין

בשם המערער:

עו"ד עילית מידן

בשם המשיבה:

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

מונח לפנינו ערעור על חומרת העונש. המערער הורשע על פי הודאתו בחמישה אישומים. המשותף לאישומים אלה הוא דפוס התנהגות זה: המערער נהג ברכב בזמן שנפסל לנהוג ובהעדר פוליסת ביטוח כדין, עצר ליד אדם, שאל אותו כיצד מגיעים ליעד מסוים ולאחר קבלת ההסבר ביקש מקורבנו את מכשיר הטלפון שלו בתואנת שווא כי ברצונו לבצע שיחה. לאחר קבלת הטלפון, נכנס המערער לרכב ונסע מהמקום. במסגרת האישום השני, הואשם המערער בעבירת שוד בגין כך שלאחר שעצר ליד קורבנו, היכה אותו במטרה להשיג את מכשיר הטלפון שלו. כתוצאה מכך, הושלך הנפגע לתוך רכבו של המערער, והמערער החל לנהוג כשהנפגע עודו בתוך הרכב. בעקבות זאת, נפל הנפגע

עמוד 1

והתגלגל על הכביש. בגין מעשים אלה הורשע המערער בעבירות שוד (במסגרת האישום השני), גניבה (ביתר האישומים), נהיגה בזמן שלילה, וללא ביטוח כדין (בכל האישומים).

בית המשפט המחוזי גזר על המערער 24 חודשי מאסר בגין האישום שעניינו עבירת השוד, והוסיף 12 חודשי מאסר בגין יתר העבירות. כן נגזרו על המערער מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים, פסילה מלנהוג לתקופה בת 5 שנים והפעלת עונש פסילה על תנאי למשך 6 חודשים במצטבר.

לא מצאתי שנפל כל פגם בהטלת עונשים אלה, ולא היה מקום להתערב בהם כלל. אולם, בסופו של דבר יש מקום לתיקון מסוים בדבר משך המאסר, כפי שיובהר.

מעבר ל- 36 חודשי המאסר שנגזרו על המערער, הפעיל בית המשפט המחוזי שלושה מאסרים מותנים, באופן שיתווספו לתקופת המאסר 19 חודשים נוספים – דהיינו 55 חודשי מאסר בסך הכל. הסניגור הוסיף כי לאחר שמיעת התיק הוטלו על המערער 4 חודשי מאסר נוספים במצטבר, במסגרת תיק אחר, כך שבסך הכל – עם תוספת זו – נגזרו עליו כמעט 5 שנות מאסר.

נראה כי התוצאה הכוללת חמורה יתר על המידה. מוסכם כי יש לגזור על המערער עונשים חמורים. כך עולה מעקרון ההלימה, וכך מתבקש גם לאור שיקולי ההרתעה הפרטנית והכללית. ברם, בסופו של דבר נראה כי חפיפה מסוימת של המאסרים המותנים עשויה להביא לתוצאה מידתית יותר. סיכומו של דבר, אנו מקבלים את הערעור באופן חלקי, כך שהמאסרים המותנים יופעלו במצטבר בינם לבין עצמם ולתקופת העונש שנגזר על המערער בתיק זה, לתקופה של 14 חודשים במקום התקופה של 19 חודשים.

סוף דבר, הערעור מתקבל באופן שיוטל על המערער עונש מאסר בפועל כולל של 50 חודש. פרט לכך, יתר רכיבי העונש יעמדו בתוקף. כמובן, אין בפסק דין זה כדי לגרוע מעונש המאסר שהוטל על המערער במצטבר במסגרת התיק הנוסף.

ניתן היום, כ' בחשון התשע"ו (2.11.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט